

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No. 2006/02/241

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift van de heer [naam appelland] tegen een besluit van de examencommissie voor de opleiding geneeskunde aan de Faculteit der Geneeskunde (verweerster). Bij dit besluit heeft de examencommissie appelland een consilium abeundi gegeven.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appelland heeft op 23 oktober 2005, door het college ontvangen op 3 november 2005, beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 30 september 2005. Op 17 november 2005 is het beroep doorgestuurd naar verweerster met het verzoek na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk was. Een schikking is niet bereikt.

Op 22 december 2005 heeft verweerster haar verweerschrift ingezonden. Het beroep is behandeld ter zitting van het college van 13 januari 2006, waarbij appelland in persoon is bijgestaan door de heer [naam] van het Universitair Asiel Fonds, en verweerster vertegenwoordigd werd door [lid van de examencommissie] en [ambtelijk secretaris van de examencommissie].

II. FEITEN EN GESCHIL

Appelland is als student met een buitenlandse artsopleiding na een toelatingsonderzoek rechtstreeks in een hoger studiejaar van de opleiding geneeskunde ingeschreven. Hij heeft in deze opleiding een drietal co-assistentenschappen (co-schappen) niet kunnen behalen. In januari 2005 is appelland de (verdere) toegang tot het co-schap psychiatrie ontzegd en sindsdien heeft hij geen onderwijs meer kunnen volgen.

Verweerster heeft appelland bij het bestreden besluit bericht dat zij hem niet geschikt acht om zich verder tot arts te ontwikkelen. Zij heeft appelland om die reden een consilium abeundi gegeven en daaraan ook formeel het gevolg verbonden dat appelland geen toegang meer heeft tot het onderwijs van de opleiding, in casu tot het volgen van de co-schappen. Verweerster is tot dit standpunt cq. besluit gekomen na advies te hebben ingewonnen bij de examinatoren van wie appelland geen voldoende beoordeling heeft verkregen. Het standpunt van verweerster luidt, dat appelland beschikt over onvoldoende medische kennis, onvoldoende communiceert en zich bij herhaling niet heeft willen laten begeleiden.

Appelland acht het oordeel van verweerster onterecht. Hij voert aan dat zijn kennis van het Nederlands een handicap bij de communicatie is geweest, maar dat dit steeds beter gaat. Hij bestrijdt dat hij zich niet wil laten begeleiden. Wel erkent hij dat de betreffende co-schappen niet helemaal goed zijn verlopen, en dat dit hem gedeeltelijk kan worden toegerekend, maar zeker niet helemaal. Appelland legt ten slotte een gunstige beoordeling over van de examinerator in het onderdeel huisartsgeneeskunde, de specialisatie die hij graag zou willen uitoefenen.

III. MOTIVERING

1. Bij de beoordeling van een beroep dient te worden nagegaan of het bestreden besluit is genomen op basis van cq. in overeenstemming met de bestaande regelgeving en voorts, indien en nadat deze eerste vraag bevestigend is beantwoord, of het genomen besluit de toets van de redelijkheid en de billijkheid kan doorstaan. Daarbij heeft het college niet de bevoegdheid het bestreden besluit door een ander besluit te vervangen; het besluit kan worden vernietigd, waarna door verweerster een nieuw besluit genomen moet worden.
2. Appellant is ingeschreven in een opleiding aan de Vrije Universiteit. Ingevolge het bepaalde in artikel 4.2 van het Statuut VU zijn aan deze inschrijving de rechten en verplichtingen verbonden die de wet daaraan verbindt, zodat appellant, zolang hij is ingeschreven, op grond artikel 7.34 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) toegang heeft tot het onderwijs. De opleiding geneeskunde kent geen bindend negatief studieadvies aan het einde van het eerste studiejaar, op grond waarvan de inschrijving kan worden beëindigd, zodat er conform de wettelijke bepaling geen principiële beperkingen kunnen worden gesteld aan het volgen van het onderwijs.
3. Verweerster heeft in casu appellant een consilium abeundi gegeven en daaraan het gevolg verbonden dat hem gedurende zijn inschrijving als student de toegang tot het onderwijs wordt ontzegd. Uit de wettelijke bepalingen omtrent de inschrijving vloeit echter voort dat aan ingeschreven studenten geen beperkingen kunnen worden opgelegd bij het volgen van onderwijs.
4. Wel kunnen in de betreffende onderwijs- en examenregeling beperkingen zijn vastgelegd, die voortvloeien uit de onderwijsprogrammering in de vorm van een volgtijdelijkheid in de vakken. Verder strekkende beperkingen zijn in strijd met de WHW en daarom onverbindend.
5. Uit het voorgaande vloeit voort dat verweerster, en anderen, wel een oordeel over studenten kunnen hebben en van mening kunnen zijn dat sommige studenten goed, minder of niet geschikt zijn als arts, maar dat aan een dergelijk oordeel niet de conclusie kan worden verbonden dat studenten geen toegang meer hebben tot het onderwijs van de opleiding, nog daargelaten de vraag aan wie krachtens de vigerende wetgeving de bevoegdheid toekomt een dergelijk besluit te nemen.
6. Voor zover er bijzondere omstandigheden zouden kunnen zijn op grond waarvan afwijking van de wettelijke regelingen mogelijk is, is daarvan uit de overgelegde stukken of uit het verhandelde ter zitting niet gebleken.
7. Dit betekent dat het bestreden besluit reeds om formele redenen niet in stand kan blijven wegens strijd met de wet.

IV. UITSPRAAK

Het College verklaart het beroep gegrond en bepaalt dat binnen een termijn van veertien dagen na toezending van de uitspraak een nieuw besluit moet worden genomen.

Aldus gedaan op 13 januari 2006 door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, mw. N.M. Hermans, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander en L.S.

~~Sm~~ ondertekend door voorzitter en secretaris.

Was getekend,

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. M.A. Daniëls,
secretaris